

Τιμάμε την 8η Μάρτη, Παγκόσμια Ημέρα των Γυναικών,

ως μια επέτειο με ισχυρή, ιστορική σημασία, σύμβολο των ματωμένων συλλογικών εξεγέρσεων των εργατριών των προηγούμενων αιώνων απέναντι στην εκμετάλλευση, την υποδούλωση και την υποτέλεια των εργοδοτών και του οικονομικού κεφαλαίου.

Ως μια επέτειο, σύμβολο των πρώτων φεμινιστικών κινημάτων που πάλεψαν για την ισοτιμία, τη χειραφέτηση και τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων των γυναικών στην εκπαίδευση, τις Τέχνες, την εργασία, την καθολική ψήφο και την προστασία της μητρότητας.

Ως μια επέτειο που ανασυγκροτεί την μνήμη αυτών των αγώνων στο σημερινό παρόν καθώς η πατριαρχική οργάνωση των κοινωνιών και οι σύγχρονες μορφές του καπιταλισμού οδηγούν τις γυναίκες του καθημερινού μόχθου, τις άορατες γυναίκες της άμισθης οικιακής εργασίας, τις προσφυγίνες, τις μετανάστριες, τις αυτοαπασχολούμενες, τις γυναίκες φροντίστριες, τις μάνες μικρών παιδιών και παιδιών με αναπηρίες, τις γυναίκες της υπαίθρου, τις συνταξιούχες στον κοινωνικό, μισθολογικό και εργασιακό διαχωρισμό. Τα βάρη που σήμερα οι γυναίκες επωμίζονται είναι άνισα και άδικο σε όλα τα πεδία της ανθρώπινης δραστηριότητας, παρά τις θεσμικές κατακτήσεις και τις νομοθετικές εξελίξεις. Τα Ηνωμένα Έθνη εκτιμούν πως η συνολική αξία της άμισθης παροχής παιδικής φροντίδας στις ΗΠΑ άγγιζε περίπου τα 3.2. τρις το 2012, ενώ οι άμισθες υπηρεσίες φροντίδας δυνητικά ισοδυναμούν με το 50% του Α.Ε.Π. στις χώρες υψηλού εισοδήματος.

Από την νομική απελευθέρωση μέχρι την πραγματική απελευθέρωση των γυναικών, ο δρόμος είναι μακρύς καθώς οι βαθύτερες αιτίες της γυναικείας υποτέλειας δεν έχουν εξαλειφθεί, αλλά έχουν, μόνο, αλλάξει οι εκφράσεις της, αφού οι γυναίκες συνεχίζουν να πλήττονται από την ανασφάλιστη και την ευέλικτη εργασία και την ενοικίαση της από τις πολυεθνικές εταιρίες.

Από τα έμφυλα στερεότυπα και τα σεξιστικά ανέκδοτα μέχρι τις γυναικοκτονίες, ο δρόμος δεν είναι μακρύς. Το Ίδρυμα μας αυτό το έζησε με το πιο σκληρό και απεχθή τρόπο, την δολοφονία της φοιτήτριας Ελένης Τοπαλούδη.

Στεκόμαστε και δυναμώνουμε τον αγώνα των γυναικών του καθημερινού μόχθου, και ως μέλη μιας ακαδημαϊκής οντότητας, εργαζόμαστε με θεωρητικά και ερευνητικά εργαλεία να φωτίσουμε τις βαθύτερες αιτίες της σύγχρονης γυναικείας καταπίεσης, αλλά και να συνηγορήσουμε εμπράκτως στις αγωνιστικές συλλογικές δράσεις των γυναικείων κινημάτων ενώσεων και συλλογικοτήτων.